

Bernold Nieuwesteeg

Relax, Take it Easy. (Mica Penniman, aka Mika)

(Zelden heb ik zo'n antithese op het papier gekalkt bij het openen van een reisverslag.)

Relaxeren, het gemakkelijk nemen, was alles behalve het hoofdonderwerp van deze waanzinnige trip, die het best getypeerd kan worden als een droom. Gelukkig kon degene van wie ik deze bondige tekst overgenomen heb, ons nog enigszins tot rust brengen in de gevaarlijk schommelende land-rover, tijdens het verwerken van de zoveelste prachtbeelden die het illustere viertal reisleiders (Bernd, Claartje, Suzanne en Erik) ons bleef voorschotelen.

Voor mij begonnen de voorbereidingen op deze droom ongeveer een jaar geleden. De keuze van mijn profielwerkstuk stond namelijk nog niet vast, het zou een econometrisch of geologisch onderwerp worden. Uiteindelijk heb ik gekozen voor dat laatste. Doordat ik de UU, TU-Delft, Aarde.nu en tal van andere geologische instanties vrij dringend raadpleegde, kwam ik er niet alleen achter dat aardwetenschappers over het algemeen erg aardige en vooruitstrevende mensen zijn waarmee je een prima tot uitmuntend profielwerkstuk kan opbouwen, maar ook dat aardwetenschappen als studie zoveel meer is dan alleen stenen bekijken...

Enfin, om de metafoor van de droom maar even aan te houden: tijdens het maken van mijn profielwerkstuk sukkelde ik vredig in slaap, op de 8e Juni 2007 tijdens de prijsuitreiking was er een acceleratie van mijn hartritme waar te nemen, maar ik werd niet wakker. Twee maanden later begonnen er wazige contouren te ontstaan, die langzaam versterkten tot het weerzien van de lieve mensen die ik bijna allemaal al bij de prijsuitreiking had gezien. (Twee lagen er op het strand, da's ook leuk).

Het is onmogelijk om te beschrijven hoe we IJsland hebben gezien en ervaren hebben. Temeer omdat het een droom betrof, kan ik alleen een vogelvlucht van momenten en herinneringen overbrengen:

zwemmen in een idiotoot blauw gekleurd open thermaalbad terwijl de weersomstandigheden de Nederlandse winter overtroffen, keihard muziek meezingen en landroverbouncen in downtown Reykjavik, half in slaap sukkelen terwijl je door een poolwoestijn raced met enorme gletsjers op de achtergrond, de lunch verorberend weggeblazen worden op een schijnbaar oneindig lange vlakte door wind en sneeuw, met de landrover door beekjes en ander liquide gespuis raggen, vergezichten aanschouwen die je je nooit had kunnen voorstellen, de gekste geologische formaties ontdekken, de mooiste verhalen verteld krijgen over de geschiedenis van onze wereld, de aarde, maan, mars, hemel en hel zien samenkomen, gemasseerd worden door een warme beek te midden van koude, bier drinken van acht euro, kaarten, lachen, zingen,

en toen stonden we weer op het vliegveld Schiphol, weg van de trollen, weg van het pure gezicht van Moeder Aarde.

Ik werd wakker, iedereen werd wakker.

Excuus. Bijna iedereen werd wakker. Elishevah en Astrid gaan dit jaar Aardwetenschappen studeren. Zij blijven dromen.

